

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

duben 2014

Lidé na celém světě a také ve svitavské Charitě se letos 2. dubna připojili do osvětové kampaně „Light it up blue“ („Rozsviťme se modře“). Na Charitě ve Svitavách to byly rozhovory s klienty i veřejností o problematice autismu. Charita Svitavy poskytuje lidem s poruchami autistického spektra pomoc díky službám charitní pečovatelské služby.

Foto chs

obsah

Duchovní slovo:

Chudoba byla pro Anežku východiskem z napětí mezi bohatstvím a bídou.....2

Zprávy z diecéze:

Ohlasy na kurzy Manažerských dovedností.....2

Z F/OCH:

Kojetín, Kyjov, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Veselí nad Moravou, Vsetín, Zlín.....3–14

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Olomoucká vyučující vyzkoušela, jak se v Americe učí zobýváku.....14

Divadlo, které řeší problémy.....15

Humanitární pomoc:

Většina pacientů z projektu MEDEVAC je zpět na Ukrajině.....15

Sbohem a šáteček.....16

DUCHOVNÍ SLOVO

Chudoba byla pro Anežku východiskem z napětí mezi bohatstvím a bídou

Milí charitní spolupracovníci, také v tomto čísle pokračujeme v poznávání sv. Anežky České z knihy prof. Petra Piňhy „Čechy a jejich svatí“.

„Zájem Anežky již dlouho před vlastním vstupem do kláštera získaly františkánské ideály. Její zájem o chudé a nemocné v Praze i vlastní její život na dvoře jsou toho neklamným znamením. Je proto zcela přirozené, že pro svůj vlastní řeholní život zvolila roucho Klářino. S velkorysostí a rozhodností vskutku královskou zahájila Anežka stavební práce na vltavském břehu proti sídelnímu paláci na Hradčanech. Podpořena řadou členů královské rodiny vybudovala tři chrámy, s nimiž byly spojeny mužský františkánský klášter, klášter klarisek a rozsáhlý špitál. Komplex těchto staveb vytvořil prvou gotickou dominantu Prahy, která soupeřila s protilehlými Hradčany. Nový klášter byl vybudován v novém slohu a ozdoben jako budoucí sídlo vladařovy sestry. Do nově založeného kláštera, který byl nadán ochranou krále i papeže a zcela vyňat z pravomocí lokálních autorit světských i církevních, byly povolány sestry přímo z mateřského domu u sv. Damiána v Assisi. Nedlouho po jejich příchodu, když je klášter dobudován do obyvatelné podoby, vstupuje sem Anežka provázena sedmi pannami z předních českých rodů. Slavnost její oblázky, již se zúčastnilo sedm biskupů, pražský královský dvůr a množství velmožů, je shodně popisována jako div století.

Řeholní život Anežčin nebyl nikterak klidný a zvláště nebyl prost vlivů vnějšího světa. Čteme-li v legendě líčení, jak Anežka pracuje v klášterním sadu, v kuchyni, jak zatápí a spravuje oděvy, čteme patrně o dnech nevšedně klidných, o dnech, po jakých zatoužila, ale kterých mnoho neužila. Vždy znovu ji vytrhoval a vzrušoval zápas o ducha řádu. Od sester příšlých od Kláry dozvěděla se Anežka podstatně více o Františkovi a jeho ideálu a poznala rozdíl původního prostého tvaru a svého františkánství budovaného z platformy královského paláce. Šlo o velký rozdíl, který dobře postřehneme na rozdílné křivce životního uznání dvou tak si blízkých postav jako je Anežka a Klára. Klára vstupovala do řádu v noci a tajně, Anežka veřejně a provázena královským dvorem. Klára byla k hrobu

doprovázena kardinály a pochována samým papežem. Anežčin hrob požehnal cizí mnich obklopený shlukem městské chudiny. Přes tuto naprostou odlišnost je to u obou vítězný oblouk.

Radikálně myslící a citově hluboké Anežce se poznáním původní spirituality otevřely nové obzory a její prvotní nadšení dostalo novou energii. Anežka rychle navázala spojení s Klárou, která v ní rozpoznala nejen duši spřízněnou, ale také vlivnou a obratnou pomocnici v zápase o záchranu Františkova ideálu. Čteme-li pozorně Klářiny dopisy Anežce, neunikneme nám, že podstatou korespondence je tento zápas. Klára zapřísahá Anežku, že se nemá nikým a ničím dát svést od chudoby a že, bude-li jí někdo co jiného říkat, o jiném přesvědčovat, co by se zdálo v rozporu s tím, k čemu ji povolal Pán, nemá poslouchat jeho rad, i když je má ctít, a jen chudého Krista se přidržet.

O osobnosti Anežky mnoho říká samostatnost jejího názoru. Její chápání Františkova ideálu nebylo jednostranně plochým, nadšeným a téměř slepým následováním. Anežka chápala a hájila zásadu chudoby naprosto. Se strohostí jejího přístupu se zdá být ve sporu, že své chrámy vystavěla tak vznešené. Když je zakládala, neznala ještě pravé myšlenky Františkovy. Ale i v době, kdy už je znala, neváhala přijmout drahocenné dary od papeže, bratra i jiných dárců, pokud šlo o výzdobu domu Božího a krásu liturgické slavnosti. Mešní kalichy, vzácné ornáty a relikviáře nejsou pro Anežku majetkem, ale způsobem vyjádření úcty. Anežka se zde opírá nejen o svou královskou znalost slavnosti a vladařskou velkorysost, která není ve sporu s chudobou, ale též o jiný motiv Františkova ideálu – o jeho vztah ke krásu. Bůh je krásný. Přiblížit se mu můžeme také cestou krásy. Zatímco František nachází ji prvořadě v přírodě, musí ji Anežka, uzavřená do klauzury, kolem sebe vytvářet.

Chudoba není pro Anežku absence jakéhokoli majetku. Chudoba je ctnost, tedy něco čistého a krásného, co se musí také čistě a krásně projevovat. Chudoba je pro Anežku východiskem z napětí mezi bohatstvím a bídou, něčím, co se vůbec nedá vyjádřit pojmy majetkovými, neboť jde o duchovní plnost.“

At' letošní prožití připomínky obětavé smrti Ježíše Krista za nás a oslava jeho vzkříšení nás k němu přitáhne aspoň o krůček blíže. To vám všem přeje a vyprošuje

**P. Bohumír Vitásek,
prezident ACHO**

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Ohlasy na kurzy Manažerských dovedností

Dozvěděli jsme se, jak můžeme své podřízené motivovat

V lednu letošního roku jsem se stal spolu s dalšími 14 pracovníky Arcidiecézní charity Olomouc účastníkem 120hodinového vzdělávacího programu Manažerské dovednosti I. Kurz je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost v rámci projektu „Pokraču-

jeme v kvalitě“, reg. č. CZ.1.04/3.1.03/A7.00113. Je rozdělen do třech modulů po 40 hodinách a já mám aktuálně absolvovaný první z nich.

Oblast, kterou jsme doposud probírali, byla zaměřena na vedení lidí a lektorovala ji Mgr. Eva Masná. Za sebe mohu říci, že první blok považuji za velmi přínosný. K probíraným tématům, která

jsem si nejvíce zapamatoval, bych zařadil především motivování pracovníků, jejich hodnocení a efektivní způsob řešení konfliktů na pracovišti. Velmi pozitivně hodnotím to, že od lektorky se nedozvídáme pouze teoretické informace, ale máme možnost získat nové dovednosti také pomocí praktických cvičení. Za přínosnou

považuji rovněž spolupráci a aktivní přístup všech účastníků kurzu. Kladně hodnotím také příjemné prostředí, ve kterém výuka probíhá a celkovou organizaci kurzu.

Radovan Klbal,
vedoucí kontaktního centra, Charita Kroměříž

uživatelů služeb, oblastí, ve kterých potřebují pomoc, i počet pracovníků, kteří služby poskytují. Vedoucí služby již není jen garantem zajištění poskytování služby, ale musí se mimo jiné starat i o rozvoj pracovníků a kvalitu poskytované služby. Proto jsme po tři dny, v kurzu Manažerských dovedností II., intenzivně a interaktivně vstřebávali informace o tom, jak koučovat své spolupracovníky, jak je vést a motivovat, jak vést porady. Také jsme se dozvěděli něco o time managementu a především pak o tom, jak se v některých situacích chováme a jak bychom měli správně reagovat. To vše pod odborným dohledem pohodového a zkušeného lektora, Ing. Stanislava Kocourka, a díky projektu, financovanému z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost v rámci projektu „Pokračujeme v kvalitě“, reg. č. CZ.1.04/3.1.03/A7.00113.

Dozvěděli jsme se, jak lépe vést sociální služby

Poskytování sociálních služeb již dávno není jen o snaze podat pomocnou ruku. Stali jsme se profesionály, rozrůstá se počet

Mgr. Tomáš Bernatík, vedoucí,
Samaritán – služby pro lidi bez domova
Charity sv. Anežky Otrokovice

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

... pověsili Ježíše na dřevo a zabili.
Bůh jej však třetího dne vzkřísil
a dal mu, aby se viditelně ukázal,
ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh
předem vyvolil za svědky, totiž nám,
kteří jsme s ním jedli
a pili po zmrtvýchvstání.
Sk 10,39b-41

*Radost ze vzkříšení, naději,
která neklame, Vám přeje*
Arcidiecézní charita Olomouc

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Kojetín

Romano džives (Romský den) v Kojetíně

Již tradiční oslava Romského dne proběhla v úterý 8. 4. 2014 na dvoře Charity Kojetín. Akci otevřela úvodním slovem a přivítáním vedoucí a sociální pracovnice Martina Zdařilová, která následně předala slovo ředitelce paní Heleně Gračkové. Ta hosty se-

známila s programem a uvedla první bod programu – mši sv. otce Jiřího Rouse. Otec Rous kázal velmi lidsky a jednoduše o lásce k Bohu a jeho synu, o odpuštění, zázracích, radostech a starostech běžného lidského života. Kázání bylo prokládáno zpěvem a hrou

na klávesy, o které se postarali příznivci Charity Kojetín. Mše měla velký úspěch a líbila se jak početnému dětskému publiku, které na Romský den zavítalo z místní Základní školy Svatopluka Čecha, tak i našim uživatelům a jejich dětem. Celkem se této akce zúčastnila asi stovka hostů.

Dalším bodem v programu bylo taneční vystoupení děvčat z našeho klubu. Dívky pod vedením pracovníků klubu Heleny a Stanislava Pompových zatančily v tradičních romských krojích blok romských tanců a sklídily velký úspěch. Po tancích následovalo losování tomboly. Každý návštěvník dostal jeden lístek do tomboly a losovaly se ceny, které byly ve formě oblečení a plyšových

zvířátek, přinesených lidmi do charitního šatníku. Během losování tomboly terénní pracovníci Lýdia a Anton Pompovi nachystali pro hosty pohoštění v podobě mariklí s marmeládou a guláše s chlebem. K pití bylo možné si dát kávu a vodu se sirupem. K jídlu zahráli a zazpívali hostům opět příznivci Charity Kojetín. Po jídle následovala volná zábava v podobě hry na klávesy, zpěvu a tance hostů.

O půl druhé se paní ředitelka s hosty rozloučila s přáním krásného zbytku dne a přáním božího požehnání.

chko

Charita Kyjov Rekolekce pracovníků Charit

V rámci plánovaných duchovních aktivit Arcidiecézní charity Olomouc se ve čtvrtek 27. března 2014 konala v Kyjově jednodenní rekolekce pracovníků Charit. Vzhledem k velkému zájmu proběhla na faře za účasti pracovníků místní Charity Kyjov, Charity Strážnice, Charity Veselí nad Moravou, Oblastní charity Uherský Brod, Oblastní charity Uherské Hradiště a Oblastní charity Vyškov.

Program rekolekce na téma rozlišování duchů – myšlenek vedl P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc.

Téma měl otec Vitásek rozděleno na tři přednášky, nad kterými jsme měli možnost ve volných chvílích přemýšlet, vést o nich rozhovory či nacházet v nich světlo i pro náš život. Vždyť každému z nás proběhne denně hlavou spousta myšlenek, setká se s mnoha lidmi, prožije spoustu situací. Ty nás matou, zneklidňují a někam

směřují; přesto je bereme často jako samozřejmost namísto toho, abychom se zastavili a položili si otázku, od koho pochází tato my-

šlenka, proč jsem se setkal s tímto člověkem, nebo proč jsem prožil to či ono? Protože nic se neděje samo od sebe, naopak každá tato okolnost v našem životě má hluboký smysl, který ovlivňuje a směřuje každého z nás k dobrému či zlému.

Vrcholem (středem) rekolekce pak byla mše sv. a adorace, kdy samotný Bůh mohl vstoupit do našich srdcí, aby tak svou mocí proměnil všechno to, o co jsme svými silami usilovali, a tak to přineslo užitek nejen nám, ale i našemu okolí. Věříme, že tato rekolekce skutečně přinesla osvěžení (nejen duchovní), ale i obohacení a povzbuzení pro všechny účastníky, a nikdo neodjížděl zklamaný.

Máme za to, že využití podobných příležitostí je vhodné zvláště nyní v postní době, kdy se máme snažit o obrácení a zbavovat se všeho špatného. Ke spokojenosti hostů jistě přispěla i dobrá strava, o kterou se postaraly kuchařky z Charitního domu pokojného stáří v Čeložnicích.

Poděkování patří všem, kdo se zúčastnili, ale hlavně otci Bohumírovi za do nejmenších detailů promyšlené téma a společně strávený čas s charitními pracovníky a také panu děkanovi P. Vladimíru Mrázkovi za poskytnutí prostor fary a kostela.

chk

Charita Sv. Rodiny Nový Hrozenkov

Austin Detonator s.r.o. – Auto pro Charitu Nový Hrozenkov

Vážení přátelé, dovoluji mi, abych se s vámi podělila o jeden krásný zážitek. Jak jistě všichni víte, naší hlavní pracovní činností je poskytování sociálních služeb, a to především seniorům. Finančních prostředků formou dotací od státu je v posledních letech stále méně. Proto si velmi vážíme dárců také z města Vsetín, kde služby poskytujeme jen výjimečně, ale kde pracují z velké části obyvatelé naší oblasti. Právě na základě této skutečnosti nás výše jmenovaná firma „AUSTIN DETONATOR s.r.o.“ již 15 let finančně podporuje a snaží se nám pomoci především při zajištění terénních služeb. Velmi jí záleží na tom, aby její zaměstnanci mohli v klidu pracovat,

a o jejich příbuzné jsme se zase my mohli s jejich pomocí postarat. V průběhu let pravidelně každý rok zasílají částku 30 000 Kč. Vzpomínám si, že když jsme je požádali o pomoc při přebudování sprchového koutu v domově pro seniory, předali nám na tuto akci výtěžek ruličkové tomboly ze svého plesu a na pečovatelskou službu opět zaslali obvyklou částku. V polovině minulého roku jsme se dostali do velmi tíživé situace, kdy nám vypověděla tři služební auta. Bylo ohroženo poskytování pečovatelské služby a dovoz obědů na kopce a do údolí k našim seniorům. Na dvě starší auta se nám podařilo získat finanční prostředky z nadace Siemens a z Tříkrálové sbírky, poslední částku i vzhledem k velmi nepříznivé finanční situaci se přes snahu nedařilo získat. A právě to poslední auto nám bylo slavnostně předáno na 11. reprezentačním plese AUSTINU 15. března ředitelem firmy Otto Grebeněm. Jedná se o SUZUKI 4x4. Ještě teď se z toho daru nemůžu nějak vzpamatovat. A proto bych alespoň takto chtěla firmě AUSTIN DETONATOR s.r.o. a panu Ing. Daliboru Krpenskému – prokuristovi podniku, který vše kolem auta zařizoval, mnohokrát poděkovat za tolik let podpory a za tak úžasný dárek.

Ing. Danuše Martinková,
ředitelka Charity Nový Hrozenkov

Charita Olomouc

Arcibiskup Graubner se zabývá problémem bezdomovectví

Arcibiskup Jan Graubner dlouhodobě věnuje svou pozornost naléhavé situaci lidí bez domova. Na jeho podnět proběhlo 3. dubna setkání s pracovníky Charity Olomouc, střediska Samaritán pro lidi bez domova. Pracovníci prezentovali paletu služeb, které lidem v nouzi nabízejí – od terénního programu a nízkoprahového denního centra, přes ubytovací služby, až po ordinaci praktického lékaře pro lidi v nouzi. Ta je druhou nejstarší ordinací tohoto typu v celé ČR.

Zazněly informace o vytíženosti služeb. Například podporu nízkoprahového denního centra pro lidi bez domova vyhledalo v roce 2013 více než 1200 osob, nebo ošetření v ordinaci podstoupilo přes 520 lidí, nezřídka ve vážném zdravotním stavu. Svou výpočetní hodnotu má i více než 90% kapacitní vytíženost azylových domů Charity Olomouc. K aktuální situaci bezdomovců v Olomouci říká vedoucí střediska Petr Prinz: „Každá společnost si

nese své problémy, ta naše jich nemá málo a to navzdory poměrně dobré ekonomické úrovni. Bezdomovectví je natolik masivním problémem, že je třeba hledat nová řešení a současně se zamýšlet

nad příčinami. Prevence musí zasahovat celou společnost, nestačí řešit problémy lidí, až spadnou na ulici. Těší nás zájem pana arcibiskupa o naši práci a jsme rádi, že jsme mohli o našich palčivých problémech diskutovat. Domluvili jsme i menší společnou akci s názvem Polévka pro všechny. Proběhne začátkem léta, pan arcibiskup ji zaštití a sám se jí zúčastní. Chceme tak veřejnost upozornit na lidi, kteří mají hlad.“

Vážnost celospolečenského problému bezdomovectví reflektuje i arcibiskup Graubner: „Jsem upřímně vděčný všem, kteří se snaží ošetřit tyto bolavé rány dnešní společnosti. Zvláště pak pracovníkům Charity, kteří jsou v bezprostřední službě bezdomovcům. Považuji za nutné, abychom se více zabývali kořeny této společenské nemoci a snažili se jí zabránit. To ovšem vyžaduje náročné změny stylu života především těch, kterých se to zdánlivě netýká, ale kteří nesou část viny díky svému vydělávání na destrukci druhých, nebo své lhostejnosti k jejich potřebám.“

Bc. Martin Rejšek,
koordinátor dobrovolnictví, asistent PR

Adaptační kurzy svépomocí

Byl jeden poutník a ten na své cestě potkal tři kameníky, kteří opracovávali kameny. Zeptal se prvního muže: „Copak to děláš?“ Dělník odpověděl: „Nevidíš? Roztloukám kámen!“ Poutník se zeptal druhého muže: „Copak to děláš?“ Ten odpověděl: „Vydělávám na živobytí pro svou rodinu.“ Zeptal se třetího muže: „Copak to děláš?“ „Já stavím katedrálu.“ Dovedeme si představit, kdo z nich pracoval s jakou chutí?

Každoročně proto Arcidiecézní charita Olomouc organizuje Adaptační kurz pro pracovníky Charit. Jenomže Charit je v arcidiecézi početně mnoho, a proto mohou z jedné oblastní Charity absolvovat kurz cca 3 zaměstnanci. Naši pracovníci by tímto tempem absolvovali školení za 30 let. Proto vedení Charity v r. 2011 rozhodlo, že do systému interního vzdělávání zaměstnanců zařadí také Adaptační kurzy.

Celý adaptační kurz jsme rozdělili do tří jednodenních etap. Adaptační kurz A je určen pro nové pracovníky po uplynutí zkušební doby a seznamuje zaměstnance s církevními realitami, se strukturou Charity

Olomouc, se strukturou Charity ČR, s posláním a stanovami CHČR a s Kodexem CHČR. Od června 2011 jej absolvovalo 49 zaměstnanců. Lektorem je prezident ACHO P. Bohumír Vitásek a pastorační asistentka Charity Olomouc Daniela Pazderová.

Adaptační kurz B je určen již stabilním zaměstnancům, kteří pracují v Charitě Olomouc více než rok. Probíraná témata jsou: Biblické a historické kořeny charitního díla, Kodex Charity ČR, Sociální nauka církve a sociální encykliky. Jako lektory zveme ThLic. Michala Umlaufa a ThLic. Jakuba Doležela, Th.D. Od roku 2011 kurz absolvovalo 82 zaměstnanců.

Adaptační kurz C jsme zařadili teprve v loňském roce. Zabývá se duchovními potřebami uživatelů služeb. Abychom naplnili poslání naší organizace, chtěli bychom poskytovat celistvou péči uživatelům; je pro nás výzvou naučit se rozlišovat a reagovat také na jejich duchovní potřeby. Kurz C seznamuje s touto problematikou ve dvou částech. V první, víceméně teoretické části, podané ThLic. Jakubem Doleželem, Th.D., se zabýváme rozlišováním a diagnostikou duchovních potřeb. Ve druhé části kurzu Dr. Marta Hošťálková zaměstnancům ilustruje ze své praxe nemocniční kaplanky, jak na tyto potřeby lze prakticky odpovídat. Na Adaptační kurz C jsme nejdříve pozvali vedoucí středisek a koordinátory služeb, zatím jej absolvovalo 19 zaměstnanců, ale již se těšíme, že jej nabídneme zejména pracovníkům v přímé péči.

Samozejmě jsme si vědomi, že každý z těchto kurzů je pouze vykořeněním daným směrem a že na to, abychom směr udrželi, potřebujeme další vzdělávání a praxi. Jako přínos však vnímáme, že se tato závažná témata otevírají a že vzniká svobodný prostor, kde o nich můžeme mluvit, kde je můžeme promýšlet. A to snad i proto, abychom nakonec pracovali s vědomím, že „stavíme katedrálu“.

Ing. Mgr. Daniela Pazderová,
duchovní asistentka

Charita Svitavy

Kampaň k Světovému dni porozumění autismu

Lidé (a dokonce celá města) na celém světě se připojují do osvětové kampaně „Light it up blue“ (česky „Rozsviťme se modře“). Modrá je barvou komunikace a sebevyjádření, což je

jedna z oblastí, ve které mají lidé s autismem největší potíže. V Charitě ve Svitavách jsme se rozhodli tuto kampaň podpořit. Příjemně nás překvapilo, že po rozhovorech o problematice au-

tismu se někteří z klientů 2. dubna oblékli do modré a přidali se k nám.

Autismus je jednou z nejzávažnějších poruch dětského duševního vývoje. Příčiny tohoto onemocnění nejsou zcela známe, předpokládá se však, že za poruchy autistického spektra může kombinace vrozených a dalších rizikových faktorů. Autismus je onemocnění, které se nedá vyléčit, provází člověka celým jeho životem. V průměru postihuje každé sté novorozeně. Důsledkem poruchy je, že dítě dobře nerozumí tomu, co vidí, slyší a prožívá. Duševní vývoj dítěte je kvůli tomuto handicapu narušen hlavně v oblasti komunikace, sociální interakce a představitosti. Autismus doprovázejí specifické vzorce chování.

Lidé s autistickými projevy typicky preferují neměnné rutiny, stálá prostředí, mívají nadměrnou nebo naopak nedostatečnou citlivost na doteky, zvuky či pohyby. Mívají potíže při přechodu z jedné situace do druhé.

Podle Světové zdravotnické organizace se autistické poruchy rozdělují na různé typy. Například lidé trpící tzv. Aspergerovým syn-

dromem mívají velmi vysokou inteligenci. Přesto mnoho z nich v běžném životě má problémy vzhledem k potížím v sociální komunikaci, selhávají v běžných každodenních situacích. Řada z nich se však úspěšně začleňuje do společnosti tam, kde jejich nedostatky nijak nevadí a kde mohou využít své přednosti. Tou je např. jednostranná hluboká specializace, vytrvalost, smysl pro detail. Aspergerovým syndromem trpělo a trpí mnoho významných osobností.

Charita Svitavy může poskytovat lidem s poruchami autistického spektra pomoc díky službám charitní pečovatelské služby. Druhou sociální službou, kterou Charita Svitavy poskytuje, je Světlanka – centrum denních služeb. V rámci této služby nejsme prozatím schopni zajistit takové pracovní metody a prostředí, abychom poskytli dostatečnou míru podpory a pomoci těmto osobám. Pokud by však projevíli lidé s tímto postižením zájem centrum navštěvovat, pokusili bychom se zabezpečit prostředky a podmínky tak, abychom se jim mohli hodnotně věnovat.

Blanka Homolová

Policie ve Světlance – centru denních služeb

Ve středu 26. března 2014 se na Světlance uskutečnila, za velkého zájmu klientů, přednáška por. Mgr. Hany Kaizarové, tiskové mluvčí Policie ČR – KŘP Pardubického kraje, územního odboru Svitavy. Během přednášky nás seznámila s činností státní policie, jejím posláním a významem. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o jednotlivých útvech, které u policie působí. Zvýšená pozornost byla věnována například Útvaru rychlého nasazení, pořádkové, dopravní a kriminální policii.

Paní Kaizarová ochotně zodpověděla všechny dotazy, kterých se sešlo nebývale velké množství. Klienti se zvláště zajímali o význam nejrůznějších výrazů, se kterými se setkávají v médiích, jako je vazba, URNA, zpacifikovat někoho atd. Líbily se jim především informace o oblékání a služebních hodnostech policie, o tom, jak se řídí doprava a o psech a koních, které policie využívá. Na závěr přednášky dostali všichni posluchači drobné dárky a měli možnost si vyzkoušet policejní pouta, což byl pro většinu z nich velký zážitek.

Mgr. Vladimír Riedl a kol.

Pivovárek

Poslední březnový den navštívili klienti Světlanky – centra denních služeb svitavský Pivovárek na kopečku, který je zároveň příjemnou hospůdkou. Dozvěděli se, jak se pivo vaří a jak chutná. Jeden z klientů v mládí ve velkém pivovaru pracoval. Měl tedy možnost porovnání tehdejších a novodobých postupů při výrobě a ošetřování zlatého moku.

Blanka Homolová,
ředitelka

Vernisáž výstavy Proměny III

Ve foyer multikulturního centra Fabrika Svitavy proběhla ve středu 5. března 2013 vernisáž obrazů klientů Světlanky – centra denních služeb.

Výstavu zahájili ředitelka Charity Svitavy Blanka Homolová, radní za Pardubický kraj Ing. Pavel Šotola a starosta Svitav Mgr. David Šimek.

Se svou troškou do Fabriky přišli také klienti Světlanky – centra denních služeb s hudebním vystoupením z cyklu „Živly“.

Vernisáž se lidem velice líbila, zaujala je také možnost vytvořit si vlastní obraz technikou enkaustiky.

Bc. David Šmída

Oblastní charita Uherský Brod

Jarní čas v Horním Němčí

Jarní počasí, které letos přišlo tak brzy, nás vylákalo i s našimi uživateli ven do přírody. I když mnozí z nich daleko nedorazí, nevádilo. Nasedli jsme do našeho malého autka a na dvakrát se odvezli k „horněmčanské přehradě“. Těšili jsme se na žáby, které se v tuto dobu páří a prostě na pohodu u vody. Bohužel, páření žab jsme už propásli, jejich čas už je pryč. Ale přesto posezení v přírodě, zpěv ptáků v polích, větřík pohrávající si s vlasy, vůni rozkvétající řepky a smrčků vysázených na břehu nádrže byl pro všechny silný zážitek. Na panelu naučné stezky jsme si přečetli i něco o historii budování této nádrže. Radostí rozzářené oči našich uživatelů nám byly velkou odměnou.

Vít Kadlčík

Zpívánky – tradicionály, spirituály

V sále Základní umělecké školy jsme se sešli tentokrát v nižším počtu – asi se projevilo jaro a jarní zahrádkářské práce, snad jarní únava... Přesto jsme se s vervou pustili do práce, tedy do zpěvu! Mgr. Maruška Rosenfeldová nám definovala, co je tradicionál, co spirituál a potom už jen zněly písně – minirecitálek anglicky zpívaných písní Maruškou, další jsme odzpívali společně podle not. A v této předvelikonoční době připomenutí vnitřní svobody vůbec nebylo od věci.

František Bílek

Masopust a doba postní v Charitním domě ve Slavkově

Velkým překvapením pro naše uživatele byl příchod masopustních fašankářů. Do domova přišel přestrojený snoubec-

necký pár v doprovodu dalších masek a lidové muziky. Rozveselili naše obyvatele na všech pokojích. Slavkovského pana starostu v převlečení za ženicha včetně personálu nikdo nepoznal. Na dvorku nám zahrála kapela. Bohužel jsme však neměli ani špek na šavli – proto se na příští masopust lépe připravíme.

Někteří klienti již začali mluvit o popeleční středě, která následovala za čtyři dny po fašanku.

V odpoledních hodinách se jídelní stoly proměnily v malý oltář. Naše stálá dobrovolnice paní Machálková nachystala vše, co je potřebné ke slavení popelce, všem nám vysvětlila, co bude následovat po příchodu otce Hofírka. Po krátké modlitbě a duchovním slovu jsme všichni dostali popelec ve znamení kříže na čelo s formulí: „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš.“ Po té jsme s klienty krátce zavzpomínali na staré časy.

Personál CHD Slavkov

Oblastní charita Uherské Hradiště

Nízkoprahový klub TULiP vstoupil do plnoletosti

Ve čtvrtek 10. dubna se od rána trousili do Nízkoprahového klubu TULiP v Nádražní ulici různorodí hosté. Od 9 hodin zde totiž probíhal Den otevřených dveří, a to ve zvláště slavnostní atmosféře.

TULiP totiž začátkem dubna oslavil osmnáctý rok od svého založení. K plnoletosti přišla popřát spousta kolegů a spolupracovníků z Oblastní charity Uherské Hradiště, např. pracovníce centra

sv. Sára, zástupci vedení naší organizace a dlouholetí fandové, pracovníce OSPOD ze sociálního odboru, vedoucí Infocentra pro mládež i někteří rodiče uživatelů. Velmi váženou návštěvou byla také paní Anna Konvalinková, někdejší ředitelka hradistišské Charity, která se osobně zasloužila o založení střediska pro dospívající s různými problémy a přispěla tak do oblasti prevence sociopatologických jevů. Vedoucí střediska jí před přítomnými poděkovala za uskutečnění její nadčasové vize, za osobní angažovanost a podíl na současném fungování klubu pro děti a mládež. Každý z návštěvníků si kromě ochutnávky pohoštění, na kterém se podíleli i uživatelé, mohl prohlédnout prostory s různými ar-

chivními materiály, vyzkoušet si nabízené volnočasové aktivity a také si odnést drobný dárek. Pro ty tvořivější pak byla po celou dobu k dispozici rukodělná dílnička, kde si zájemci mohli vlastnoručně vyrobit výroční ozdobnou placku.

Na závěr nezbyvá než si popřát slovy jednoho z návštěvníků: „Přeji TULiPu minimálně ještě jednou tolik let s úsměvem naitech.“

Mgr. Jitka Janošková,
vedoucí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež TULiP

Foto: archiv OCHUH

Léčivý den ve Snoezelenu

Poslední březnovou sobotu se v prostorách vzdělávacího, rodinného a dobrovolnického centra Akropolis uskutečnil víkendový zážitkově edukativní program pro rodiny s dětmi z Centra sv. Sára „Léčivý den ve Snoezelenu“. Program akce byl rozdělen do několika bloků.

Po prezentaci si účastníci stanovili svá pravidla, kterými se řídili po celou dobu akce. Vedoucí Centra sv. Sára Vladimíra Lukášová seznámila účastníky s organizačními záležitostmi a celým průběhem dne. V rámci prvního bloku programu proběhlo pásmo seznamovacích her, při něm vzniklo bezpečné prostředí, které navodilo příjemnou atmosféru. Poté se rodiče s dětmi zapojili do Veselého hraní, kde jim lektorka ukázala, jak lze správně cvičit s dětmi v domácím prostředí. Děti si také vyzkoušely malířskou techniku – enkaustiku, se kterou se doposud nesetkaly. „Žehličkou jsem

ještě nemaloval, moc se mně to líbilo,“ uvedl jedenáctiletý Lukáš.

Následoval blok s názvem První pomoc nejsou žádné čáry, který po celou dobu vedla Vladimíra Lukášová. Všichni se dozvěděli základní informace o první pomoci a děti si s rodiči na vlastní kůži vyzkoušely ošetření při běžných úrazech. Každý účastník si domů odnesl kartičku s důležitými kontakty a ordinační dobou pohotovostí v okolí. Děti byly odměněny diplomy mladého záchranáře.

Pod vedením sociální pracovníce Veroniky Staškové se uskutečnil také léčivý pobyt v multisenzorické místnosti Snoezelen. Účelem pobytu ve Snoezelenu bylo prohloubení komunikace mezi rodičem a dítětem a rozvoj smyslů. Na otázku: „Co se ti nejvíce líbilo z celého dne?“ osmiletý Nicolas řekl: „Líbilo se mi cvičení a Snoezelen.“

Na závěr Léčivého dne se konalo Tvoření pro šikovné ručičky. Rodiče s dětmi měli možnost vytvořit si výrobky tematicky zaměřené na období Velikonoc. Paní Marcela s osmiletou Sabinkou nám sdělila: „Bylo to dobré, moc se mi to líbilo. Bylo to něco nového a zajímavého.“

„Velmi mě potěšila pozitivní reakce všech našich uživatelů, o to víc, když vím, jaké nadšení a neutuchající energii do toho vložil

celý tým Centra svaté Sary, za což jim velmi děkuji,“ zhodnotila celou akci Vladimíra Lukášová, vedoucí Centra sv. Sary Oblastní charity Uherské Hradiště.

Eva Marečková, DiS,
sociální pracovník Centra sv. Sary
Foto: archiv CSS

Víkendový zážitkově – edukativní program byl financován z projektu „Prevence proti sociálnímu vyloučení ve Zlínském kraji“ (reg. č. CZ.1.04/3.1.00/05.00067) a z programu Think Big, který realizuje Nadace Telefónica ve spolupráci s Nadací rozvoje občanské společnosti.

Vítání jara v Rybárnách proběhlo vesele a s dětmi

Uživatelé Centra denních služeb pro seniory navštívily děti ze ZŠ UNESCO, aby zarecitovaly básničky, zazpívaly písně s velikonočním námětem a společně s našimi uživateli přivítaly příchod jara. Starší generace zavzpomínala na básně, které se recitovaly za dob jejich školních let. Děti nejen vnesly do zařízení a srdcí uživatelů pocit štěstí, ale za jejich krásné vystoupení si mohly odnést malou drobnost. Pracovníci a uživatelé totiž připravili pro děti velikonoční soutěž, ve které se děti měly vejci z polystyrenu strefovat do připraveného košíku a tím si získat odměnu, kterou pro ně uživatelé připravili.

Děkujeme dětem a pedagogům za milou návštěvu.

Mgr. Radka Stuchlíková,
vedoucí Centra denních služeb pro seniory
Foto: archiv CDS

Charita Veselí nad Moravou

Výtvarná Soutěž

Počátkem letošního roku vyhlásila Charita Veselí nad Moravou jako jednu z akcí kampaně konané k 20. výročí založení Charity Veselí n. M. literární a výtvarnou soutěž na téma CHARITA OČIMA DĚTÍ.

Soutěžící z řad dětí z regionu Veselsko měli za úkol zamyslet se nad posláním Charity a nakreslit obrázek či napsat, jak si představují práci na Charitě, nebo všechno, co je napadne, když se vysloví slovo Charita. Z 50 odevzdaných literárních prací vybrala komise za nejzdařilejší literární

dílo Jonáše Uříčáře z Církevní základní školy, 2. místo obsadil Martin Fridrich z téže školy, 3. místo patřilo Zuzaně Matušové opět z Církevní základní školy.

Ve výtvarné soutěži se sešlo celkem 68 prací (z toho v první kategorii pro děti 1.–3. tříd bylo 25 prací, ve druhé kategorii 4.–6. tříd 19 prací a ve třetí kategorii 7.–9. tříd 24 prací). Přestože pětičlenná komise neměla své rozhodování jednoduché, po dlouhém a pečlivém zvážení vybrala tyto vítěze:

I. kategorie: 1.–3. třída

1. místo Silvie Oselková (1. třída) – ZŠ Hutník
2. místo Soňa Tomčalová (2. třída) – ZŠ Hutník
3. místo Barbora Kolébalová (3. třída) – ZŠ Hutník

II. kategorie: 4.–6. třída

1. místo Žaneta Zubatá (5. třída) – ZŠ Hutník
2. místo Lucie Majdanová (6. třída) – ZŠ Hutník
3. místo Tereza Konečná (5. třída) – ZŠ Hutník

III. kategorie: 7.–9. třída

1. místo Adéla Hlaváčková (9. třída) – ZŠ Kollárova
2. místo Anna Vystrčilová (7. třída) – ZŠ Hutník
3. místo Marek Mlčka (9. třída) – ZŠ Hutník

I. kategorie:

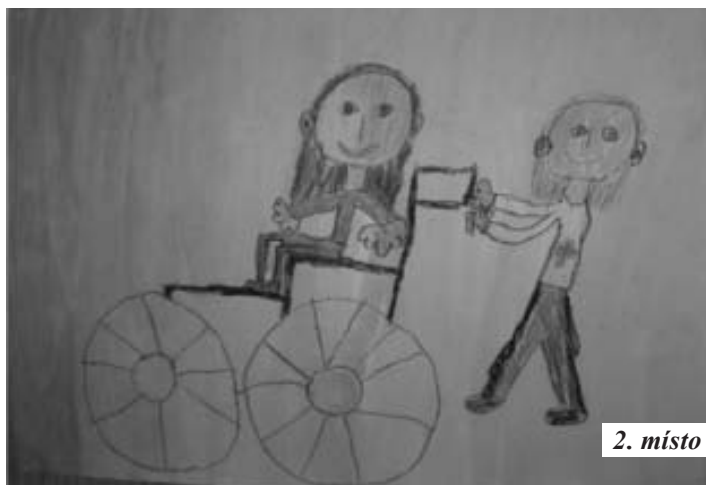
1. místo Silvie Oselková (1. třída) – ZŠ Hutník
2. místo Soňa Tomčalová (2. třída) – ZŠ Hutník
3. místo Barbora Kolébalová (3. třída) – ZŠ Hutník

Slavnostní vyhlášení vítězů proběhlo v rámci koncertu hudební skupiny Javory (sourozenci Hana a Petr Ulrychovi), kde vítězové přebírali hodnotné ceny z rukou jedné z porotců paní Tillichové. Vítězné práce pak byly k vidění přímo na koncertu.

Osud všech, nejenom těch vítězných prací však oceněním nekončí. Vítězné práce jsou zveřejněny na webových stránkách Charity Veselí nad Moravou, všechny práce pak budou součástí tradiční podzimní putovní fotografické výstavy, takže veřejnost má šanci si je prohlédnout nejenom ve Veselí nad Moravou, ale i v okolních obcích. Práce také budou otištěny v regionálním tisku.

1. místo

2. místo

3. místo

Charita Vsetín

Co se událo v Zrnku

Možnost smysluplně trávit volný čas, kterou Nízkoprahové zařízení Zrnko při vsetínské Charitě nabízí, hojně využily děti a mládež také v uplynulých měsících. Oproti bezcílnému posedávání v parku či u PC her se zapojily například do míčových her (fotbal, volejbal, florbal) v tělocvičně, kterou navštěvujeme každé pondělí, či do tvoření a vyrábění s různým tématem a zaměřením. Jednou z takových tvůrčích činností bylo šití látkové tašky. Nejen dívky se naučily základní zadní steh a vyrobily hezkou tašku pro sebe či své blízké. V měsíci únoru nesmělo chybět tvoření valentýnského přání pro drahou polovičku, maminku, pracovníci Zrnka... Proběhl také již třetí ročník soutěže v kresbě a malbě na téma „Svět zvířat“. Dne 12. 3. 2014 se uskutečnila soutěž v tancování na taneční podložce, při které se účastníci pořádně zapotili. Měsíc únor byl zaměřen na preventivní téma „Co se sluší?“. K té-

matu se vázala beseda, kdy jsme si s dětmi povídali o zásadách slušného chování v dopravních prostředcích, při společenském styku či při jídle. Prostřednictvím scének si děti mohly vyzkoušet takové chování v „praxi“.

Pro měsíc březen jsme zvolili téma „návykové látky“. S uživateli jsme vyrobili koláž s názvem „Proč říct drogám NE“, proběhlo povídání o závislostech a rizicích zneužívání návykových látek. Získané informace si uživatelé mohli prověřit v křížovce a kvízu.

*Mgr. Silvie Krhutová,
NZDM Zrnko*

Charita Zlín

Štípa slavila výročí

Přijměte, prosím, milou zprávu z nám blízké farnosti a zároveň pozvánku k návštěvě tohoto krásného místa.

23. března 2014
kostel Narození Panny Marie ve Štípě

10.30 mše svatá, **celebruje biskup Josef Hrdlička**, doprovází Pěvecké sdružení moravských učitelů

15.00 koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů pod vedením prof. Lubomíra Máty, vstupné dobrovolné

V kostele **výstava „Odkaz paní Lukrecie a Albrechta z Valdštejna“** a ukázka dobového svatebního oblečení z počátku 17. století.

Kostel otevřen do 18 hodin s možností prohlídky interieru s průvodcem.

400 LET LUKRECIE NEKEŠOVÁ

Slavnost k výročí 400 let od úmrtí Lukrecie Nekešové,
zakladatelky kostela Narození Panny Marie ve Štípě

Významné výročí je nerozlučně spojeno s moravskou šlechtičnou Lukrecií Nekešovou z Landeka, která před svou smrtí zavázala svého manžela Albrechta z Valdštejna zvláštním slibem. Ve Štípkě měl nechat vybudovat velký kostel a přenést do něho uctívanou sošku Panny Marie Štípské. Při novém kostele měl na přání své ženy nechat postavit také klášter. Valdštejn přání vyplnil a na stavbu povolal zručné dělníky a stavitele, pravděpodobně až z Itálie. Kostel byl do současné podoby dostavěn až za mnoho desítek let poté, ale díky závěti paní Lukrecie se může Štípa chlubit svatyní v celém širém okolí jedinečnou.

V neděli, 23. března 2014, bylo ve Štípkě připomenuto významné výročí. Právě v tento den uplynulo 400 let od úmrtí urozené Lukrecie Nekešové, zakladatelky nového poutního kostela Narození Panny

Marie ve Štípkě. Slavnostní dopolední mši svatou, kterou doprovodilo Pěvecké sdružení moravských učitelů pod vedením prof. Lubomíra Mátl, celebroid biskup Josef Hrdlička. Slavnosti se zúčastnili, vedle široké veřejnosti, také krojovaní z blízka i daleka, ale také Lukrecie Nekešová a její manžel Albrecht z Valdštejna, jež byli oděni do svatebního oděvu z počátku 17. století, který ručně vyhotovila jeho nositelka. Součástí akce byla výstava věnovaná působení Lukrecie a Albrechta na Východní Moravě, odpolední koncert i celodenní komentované prohlídky kostela.

Zdroj www.stipa.cz, www.hornipodrevnicko.cz, www.hradlukov.cz

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka a účastnice oslav

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Olomoucká vyučující vyzkoušela, jak se v Americe učí z obývacího

Dva měsíce strávila Daniela Růžicková jako hostující vyučující na partnerských školách v americkém státě Kentucky. Kromě klasické výuky sociální práce ve třídách odučila i hodinu prostřednictvím internetu.

Vyučující odborných předmětů na CARITAS – Vyšší odborné škole sociální Olomouc se minulý týden vrátila z dvouměsíčního výměnného pobytu v Owensboro, partnerského města Olomouce. Pravidelně připravovala přednášky pro studenty sociální práce, zkušenosti sbírala i v řadě místních organizací, které poskytují sociální služby a pomoc potřebným. „Velice inspirativní pro mne bylo pozorovat angažování občanské společnosti při řešení sociálních problémů. Přirozenost, s jakou

se děje pomoc potřebným v místní komunitě, je pro mě osobní i profesní výzvou do dalšího působení,“ říká Růžicková a dodává, že v tomto máme v ČR ještě kus cesty před sebou.

Partnerská Brescia University jako první akreditovala kompletní online kurz sociální práce. Daniela tedy měla možnost přednášet i virtuálně prostřednictvím konferenčního hovoru přímo z obývacího pokoje. „Zpočátku to byl divný pocit nevidět studenty před sebou, ale za několik minut jsem si připadala skoro jako v běžné hodině,“ pochvaluje si. I když se o využití moderních technologií ve výuce hodně mluví, Růžicková je ohledně výuky sociální práce opatrná. „Tento obor je

Foto: Daniela Růžicková při výuce z obývacího pokoje (osobní archiv)

o vytváření vztahu, o verbální i neverbální komunikaci, o kultuře školy a přístupu pedagogů a o dalších důležitých aspektech, které lze přes počítač jen těžko simulovat," doplňuje. Jako zajímavé ve vzdělávání

amerických sociálních pracovníků spatřuje důraz na etiku a hodnoty sociální práce, které jsou odrazovým můstkem pro uchopení jednotlivých témat.

Kromě profesní zkušenosti byla cesta Daniely Růžickové důležitá i pro utužení vztahů s partnery CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc v oblasti odborných praxí studentů. Několikadenní návštěva organizací, ve kterých studenti pravidelně svou praxi vykonávají, byla součástí jejího programu. Zároveň se jí podařilo navázat spolupráci s dalšími pracovišti jako je hospic, azylový dům pro matky s dětmi nebo nízkoprahové zařízení pro děti ze sociálně slabých rodin. Cílem cesty bylo také dohodnout detaily hostování americké profesorky Grety McDonough v Olomouci na jaře příštího roku.

„Všichni byli velice vstřícní, nápomocní a hlavně neustále pozitivně naladěni,“ popisuje Daniela vzornou péči a přístup svých hostitelů. „Zajímali se o Českou republiku, hlavně v kontextu krize na Ukrajině a jak tuto situaci prožíváme z tak těsné blízkosti.“ I když jsou si naše kultury podle ní velice blízké, rozdíly zaznamenala. „V každodenním životě, jak v pracovním tak i osobním, jsem cítila menší úspěchanost a až nakažlivě pozitivní přístup. Hodně kritická však musím být k jejich nezájmu o životní prostředí – zásadně se netřídilo a s tím jsem měla velký problém.“ Celkově však Růžicková hodnotí dva měsíce strávené v USA jako velmi přínosné v mnoha směrech.

CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc spolupracuje se školami Owensboro Community and Technical College a Brescia University od roku 2008. Součástí spolupráce jsou kromě výměny vyučujících i zahraniční praxe studentů, které partnerské školy pomáhají organizačně zajistit.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Divadlo, které řeší problémy

Studenti CARITAS – Vyšší odborné školy sociální se zapojili do nového projektu. Díky finanční podpoře statutárního města Olomouc vznikla při škole divadelní skupina, která se zaměří na divadlo fórum.

Interaktivní forma divadla fórum vznikla v Brazílii, kde byla poprvé použita k řešení problému v rámci komunity. Řadí se mezi formy divadla utlačovaných. Pro studenty sociální práce je práce s touto formou velice zajímavá, protože jim umožní podívat se na sociální problémy cílových skupin, se kterými se setkávají, z různých úhlů pohledu. Základem je totiž příběh, v němž se odehraje nějaká konfliktní situace či útlak a příběh dopadne špatně. Poté do děje vstupují diváci a navrhnou změny v příběhu, které by mohly vést k lepšímu konci. V ideálním případě divák svůj návrh i sám odehraje. Pokud na to nemá dost odvahy, zastoupí ho herci.

Jak to celé funguje, se studenti učili v rámci dvoudenního workshopu pod vedením absolventa CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc Tomáše Jirečka. Ten se využitím divadla v sociální práci zabývá už několik let a divadlo fórum měl možnost studovat pod vedením brazilské lektorky Barbary Santos, která je žačkou samotného zakladatele Divadla utlačovaných Augusta Boala. Teď je čeká příprava vlastního představení, které mají v úmyslu hrát především na středních školách v olomouckém regionu.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

HUMANITÁRNÍ POMOC

Většina pacientů z projektu MEDEVAC je zpět na Ukrajině

Arcidiecézní charita Praha pravidelně informuje o pokrocích v humanitárním programu MEDEVAC, realizovaném Minister-

stvem vnitra ČR ve spolupráci s vybranými českými nemocnicemi a Arcidiecézní charitou Praha. Větší části pacientů dovolil

jejich zdravotní stav návrat zpět domů. V průběhu posledních týdnů postupně odjela většina pacientů, kteří sem přicestovali na léčení v rámci projektu MEDEVAC. Jejich léčba proběhla úspěšně. „Stejně jako jsme asistovali při jejich přiletu a celém pobytu,

doprovodili jsme je i při jejich návratu zpět do vlasti,“ říká Světlana Porche, vedoucí Střediska Migrace. Několik pacientů odjelo na doléčení a rehabilitaci do českých lázní. V nemocnicích zůstali jen pacienti, jejichž zdravotní stav vyžaduje ještě další léčbu. Klientům MEDEVACU poskytuje Arcidiecézní charita Praha sociální servis, tlumočení a podporu, kterou pacienti v pro ně neznámém prostředí potřebují. Ukrajinský MEDEVAC je specifický svým rozsahem. Na léčení do České republiky přijelo celkem 38 pacientů. V rámci projektu spolupracuje Charita se třemi nemocnicemi: Všeobecnou fakultní nemocnicí, Fakultní nemocnicí Motol a Ústřední vojenskou nemocnicí. „MEDEVAC Ukrajina je výjimečný také zájmem a podporou ze strany dobrovolníků,“ vysvětluje Světlana Porche. „Všichni klienti, se kterými jsme se setkali, vyjadřovali velký vděk za péči a starost, kterou o ně měli nejen pracovníci Střediska Migrace, ale i mnoho jejich krajanů. Jsme vděční za tuto zpětnou vazbu a doufáme, že se nám podaří zvládnout stejně úspěšně i návrat zbývajících klientů zpátky na Ukrajinu,“ uzavírá Světlana Porche.

www.praha.charita.cz

Sbohem a šáteček...

Na konci března jsme se na ACHO rozloučili se dvěma milými pracovníci humanitárního oddělení – s Irenkou Klimkovou a Veronikou Mechovou.

Irena Klimková, která je absolventkou rozvojového studia Univerzity Palackého v Olomouci, od září 2009 vystřídala v projektu Dejme dětem naději – Adopce na dálku®-Haiti sestru Janu. Starala se o kontakty s adoptivními rodiči haitských dětí, které tak díky jejich podpoře získávají základní vzdělání. Výho-

dou pro ni byla znalost maurštiny – nářečí francouzštiny, kterou mluví obyvatelé Haiti. Sama se na Haiti vydala dvakrát, poprvé při návštěvě našich projektů, podruhé po ničivém zemetřesení na Haiti, kde se zapojila do organizace pomoci, kterou Haiti poskytla Charita ČR a Ministerstvo zahraničí ČR.

Veronika Mechová nastoupila do humanitárního oddělení ACHO v únoru 2010, aby zajišťovala dlouhodobé rozvojové projekty na Ukrajině, podpořené Ministerstvem zahraničních věcí ČR. Během jejího působení se naplno rozběhly projekty Sociálně pastoračního centra v Lopatyně, Farma Kovčeh v Kolomyji, projekt Studijní

fond a projekt Vánoční balíček; dále pokračovala podpora Dětského domova v Bortnikách. Veronika se zapojila také do pomoci při mimořádných událostech na Ukrajině, jako byly záplavy a epidemie i do podpory rozvoje Caritas Kolomyja a Caritas Ternopil. Projekt MZ ČR však skončil a Veronika odchází – do ostravsko-opavské Charity.

Oběma milým kolegyním přejeme Boží požehnání, štěstí a radost na další cestě životem. Irence při jejích budoucích mateřských povinnostech a Veronice při kroku do nového života.

Děkujeme za všechny krásné chvíle, které jsme na ACHO společně prožili!

Spolupracovníci z ACHO

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, duben 2014 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 4. 2014. Uzávěrka příštího čísla 7. 5. 2014